

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 6To/30/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8121011397
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 12. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Emil Dubňanský
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2021:8121011397.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Emila Dubňanského a sudcov JUDr. Petra Farkaša a JUDr. Rastislava Vargu, PhD. L.L.M., MBA na neverejnom zasadnutí konanom dňa 14. decembra 2021, v trestnej veci obv. E. P. pre trestný čin podvodu podľa § 250 ods. 1, 3 Tr. zákona účinného do 31.12.2005, o sťažnosti prokurátora proti uzneseniu Okresného súdu Prešov sp. zn. 1T/68/2021 zo dňa 04. októbra 2021, takto

rozhodol:

Podľa § 194 ods. 1 písm. a/ Tr. poriadku **z r u š u j e** napadnuté uznesenie a

podľa § 215 ods. 1 písm. d/ Tr. poriadku per analógiám a § 9 ods. 1 písm. a/ Tr. poriadku **z a s t a v u j e** trestné stíhanie obvineného E. P., nar. XX.XX.XXXX v G., trvale bytom ul. C. XXXX/X G., prechodne bytom XX J. leX FB, S. pre skutok právne kvalifikovaný obžalobou prokurátora Okresnej prokuratúry Prešov, sp. zn. 1 Pv 27/21/7707 zo dňa 08. septembra 2021 ako trestný čin podvodu podľa § 250 ods. 1,3 Tr. zákona účinného do 31.12.2005, ktorého sa mal dopustiť tak, že

v mesiaci november 2003 v Prešove prevzal od I. N. sumu 280.000,-Sk, ktorú sa zaviazal na základe predchádzajúcej ústnej dohody použiť ako náhradu za prevod jeho dvojizbového bytu na Ul. C. č. X v G. do vlastníctva I. N., pričom k prevodu bytu do vlastníctva I. N. aj napriek prevzatiu finančnej hotovosti nedošlo, finančné prostriedky jej doposiaľ nevrátil a týmto konaním spôsobil I. N., trvale bytom G. námestie č. XX, G. škodu vo výške 9.294,30 € (280.000,-Sk),

p r e t o ž e trestné stíhanie je neprípustné pre **p r e m l č a n i e**.

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Prešov uznesením sp. zn. 1T/68/2021 zo dňa 04. októbra 2021 podľa § 241 ods. 1 písm. f) Trestného poriadku obžalobu prokurátora Okresnej prokuratúry Prešov zo dňa 08.09.2021, podanú dňa 13.09.2021 pod č. 1Pv/27/21/7707-17 na obvineného E. P., nar. XX.XX.XXXX v G. na skutkovom základe, že

v mesiaci november 2003 v Prešove prevzal od I. N. sumu 280.000,-Sk, ktorú sa zaviazal na základe predchádzajúcej ústnej dohody použiť ako náhradu za prevod jeho dvojizbového bytu na Ul. C. č. X v G. do vlastníctva I. N., pričom k prevodu bytu do vlastníctva I. N. aj napriek prevzatiu finančnej hotovosti nedošlo, finančné prostriedky jej doposiaľ nevrátil a týmto konaním spôsobil I. N., trvale bytom G. námestie č. XX, G. škodu vo výške 9.294,30 € (280.000,-Sk),

čím mal spáchať trestný čin podvod podľa § 250 odsek 1, odsek 3 Trestného zákona číslo 140/1961 Zbierky zákonov,

odmietol a vec vrátil prokurátorovi.

Proti tomuto uzneseniu podal v zákonom stanovenej lehote osobne na okresný súd sťažnosť prokurátor, pričom v zdôvodnení okrem iného konštatuje, že súd vrátenie veci na došetrenie odôvodňuje v podstate tým, že obvinený E. P. doteraz riadne procesne k obvineniu vypočutý nebol, čím teda boli porušené práva obvineného v intenciách § 34 ods. 1 a nasl. Trestného poriadku, k čomu cituje príslúchajúcu časť odôvodnenia napadnutého uznesenia. Vyšetrovaním v predmetnej trestnej veci bolo vierohodne zistené, že tento konkrétny obvinený E. P., rodený J., naposledy bývajúcí v G. na ul. C. č. X sa dlhodobo zdržiava v zahraničí, o čom svedčí e-mailova komunikácia, ktorú spomenul aj súd, ako aj záznam Oddelenia hraničnej polície Košice - letisko (č.l. 61), že dňa 11.02.2009 odletel do Anglicka a zdržiava sa v Londýne. V tomto smere preto bolo procesné obvyklým spôsobom dňa 06.07.2009 a následne dňa 30.09.2021 predložené okresnou prokuratúrou dožiadanie o právnu pomoc do Veľkej Británie, pretože predchádzajúce predvolania obvineného, a to aj z cudziny boli neúspešne (č.l. 81-82a). Táto prvá právna pomoc nebola úspešná, lebo na uvedenej adrese v Londýne sa medzitým obvinený už nezdržoval (č.l. 152-153), následne sú v spise policajné záznamy SIRENE a INTERPOLU o aktuálnej lokalizácii obvineného v cudzine (č.l. 167-173) s tým, že sa už zdržiava na novej adrese v meste Leicester v Anglicku. Na základe uvedeného bola spracovaná ďalšia právna pomoc do Veľkej Británie zo dňa 06.07.2017 (č.l. 184-187), čomu predchádzal záznam PZ o tom, že s obvineným bol vykonaný telefonický hovor, v tom smere, že vie, že je trestne stíhaný, ale domov na Slovensko sa už nevráti, lebo žije nový život v Anglicku, je brexit, ak by odišiel z Anglicka, tak už mu zakážu vstup a nechce byť doma zatknutý. Následne boli doručené výsledky medzinárodnej právnej pomoci z Veľkej Británie v tom smere, že síce obvinený sa k výsluchu riadne dostavil v Anglicku, ale po poučení a vysvetlení veci, odmietol podpísať akékoľvek tlačivá, pretože sa necíti byť vinným z toho, čo je tam uvedené (č.l. 192-196). To je doplnené záznamami o tom, že výsluch obvineného bol vykonaný aj pomocou príslušného záznamového zariadenia, to však nebolo doručené slovenskej strane (č.l. 199-213). Následne preto dozorujúci prokurátor predložil vyšetrovací spis ČVS: ORP-462/OEK-PO-2004 príslušnému okresnému súdu s návrhom na zrušenie príkazu na zatknutie obvineného menom E. P., rod. J., ktorý bol vydaný sudcom Okresného súdu Prešov dňa 29.11.2020 pod sp. zn. 0Tp/110/2010, pretože boli zákonným procesným spôsobom zabezpečené výsledky justičnej medzinárodnej spolupráce z Veľkej Británie, z ktorých je okrem iného zrejme, že tento obvinený sa zdržiava na adrese S., 93 J. D., B. W XFB. Obvinený bol k veci riadne justičným britským orgánom vypočutý (č.l. 192-200) mailom komunikuje s vyšetrovateľom PZ (č.l. 213, 217) a teda vec vedená pre podvod podľa § 250 ods. 1, ods. 3 Trestného zákona účinného do 31.12.2005 je dostatočne objasnená s tým, že vo veci bude možné rozhodnúť podľa § 208, § 209 Trestného poriadku. V tomto smere následne preto medzinárodný úsek prokuratúry znovu písomne komunikoval s obvineným v kontexte ukončenia prípravného konania, a to jednak písomne a e-mailom (č.l. 287-289), z čoho nepochybne jasne tiež vyplýva, že obvinený vie, že je trestne stíhaný, ale pobytom v cudzine sa vyhýba trestnému konaniu. Prokurátor OP Prešov preto následne podal obžalobu dňa 08.09.2021. Nič nebráni súdu a by vo veci riadne procesne konal a napríklad proti obvinenému E. P. využil aj inštitút Trestného poriadku o konaní proti ušlému. Navrhol zrušiť napadnuté uznesenie a vec vrátiť okresnému súdu na ďalšie konanie.

Krajský súd na podklade takto podanej sťažnosti okresného prokurátora podľa § 192 ods. 1 Tr. poriadku preskúmal správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť, ako aj konanie predchádzajúce týmto výrokom napadnutého uznesenia, a dospel k záveru, že na podklade sťažnosti prokurátora je potrebné vo veci rozhodnúť tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia a to z týchto dôvodov.

Z odôvodnenia napadnutého uznesenia vyplýva, že súd prvého stupňa preskúmal podanú obžalobu podľa jej obsahu a kompletný spisový materiál a dospel k záveru, že v prípravnom konaní došlo zo strany orgánov činných v trestnom konaní k závažnému procesnému pochybeniu, a tým je nezadováženie nosičov, ktorých obsahom bol výsluch obvineného, resp. nezopakovanie dožiadania výsluchu obvineného potom, čo bolo zistené, že výsluch bol vykonaný, ale nosič, ktorý obsahuje použiteľnú výpoveď obvineného, neexistuje, i keď v zmysle odpovede z Anglicka mal obvinený vypovedať, keďže mal byť z jeho výpovede vyhotovený záznam prenosným záznamovým zariadením. Toto pochybenie malo za následok de facto stav, akoby výsluch obvineného v prípravnom konaní vôbec nebol vykonaný, čím došlo k závažnému procesnému pochybeniu, keďže úlohou OČTK je zadovážovať podklady na objasnenie skutku v súlade so zákonom, pričom sa v praxi jedná o dôkaz, ktorý je vykonávaný vždy (s výnimkou konania proti ušlému) a ide o podstatný dôkaz z prípravného konania, v rámci ktorého obvinený môže využívať aj svoje práva podľa § 34 ods.1 Tr. poriadku a to obzvlášť, ak sa dlhodobo nachádza v cudzine. Nevykonalie výsluchu obvineného v prípravnom konaní je potrebné

považovať za závažné procesné pochybenie. Takúto výpoveď nemožno nahradiť pre ich nepoužiteľnosť a neverifikovateľnosť emailmi, ktoré sú obsahom spisu. V podstate z týchto dôvodov odmietol konajúci samosudca obžalobu a vec vrátil prokurátorovi na ďalšie konanie.

V prieskumnom konaní krajský súd zistil, že na obvineného E. P. podal prokurátor na okresnom súde dňa 13.09.2021 obžalobu pre skutok právne kvalifikovaný ako trestný čin podvodu podľa § 250 ods. 1,3 Tr. zákona účinného do 31.12.2005, na skutkovom základe, ako je to uvedené vyššie. K spáchaniu skutku obvineným malo dôjsť v mesiaci november 2003.

Podľa § 215 ods. 1 písm. d/ Tr. poriadku, prokurátor zastaví trestné stíhanie, ak je trestné stíhanie neprípustné podľa § 9.

Podľa § 9 ods. 1 písm. a/ Tr. poriadku, trestné stíhanie nemožno začať, a ak už bolo začaté, nemožno v ňom pokračovať a musí byť zastavené, ak je trestné stíhanie premlčané.

Podľa 250 ods. 1 Tr. zákona (účinného do 31.12.2002), kto na škodu cudzieho majetku seba alebo iného obohatí tým, že uvedie niekoho do omylu alebo využije niečí omyl a spôsobí tak na cudzom majetku škodu nie nepatrnú, potresce sa odňatím slobody až na dva roky alebo zákazom činnosti alebo peňažným trestom alebo prepadnutím veci.

Podľa 250 ods. 3 Tr. zákona (účinného do 31.12.2002), odňatím slobody na jeden rok až päť rokov sa páchatel potresce, ak spôsobí činom uvedeným v odseku 1 väčšiu škodu.

Podľa § 67 ods. 1 písm. c) Tr. zákona (z.č. 140/1961 Zb. v znení účinnom do 30.11.2003), trestnosť činu zaniká uplynutím premlčacej doby, ktorá je päť rokov, ak je horná hranica trestnej sadzby odňatia slobody najmenej tri roky,

Podľa ods. 2 citovaného paragrafu, do premlčacej doby sa nezapočítava

- a) doba, po ktorú nebolo možné páchatela postaviť pred súd pre zákonnú prekážku,
- b) doba, po ktorú sa páchatel zdržiaval v cudzine,
- c) skúšobná doba podmieneného zastavenia trestného stíhania.

Podľa ods. 3 citovaného paragrafu, premlčanie trestného stíhania sa prerušuje

- a) vznesením obvinenia pre trestný čin, o premlčanie ktorého ide, ako aj po ňom nasledujúcimi úkonmi policajného orgánu, vyšetrovateľa, prokurátora alebo súdu smerujúcimi k trestnému stíhaniu páchatela, alebo
- b) ak páchatel spáchal v premlčacej dobe trestný čin nový, na ktorý tento zákon ustanovuje trest rovnaký alebo prísnejší.

Podľa ods. 4 zmieneného paragrafu, prerušením premlčania sa začína nová premlčacia doba.

Ako to už bolo vyššie uvedené, prokurátor podal obžalobu na obv. E. P. pre trestný čin podvodu podľa § 250 ods. 1, 3 Tr. zákona účinného do 31.12.2005, za ktorý je možné uložiť trest odňatia slobody na jeden rok až päť rokov. Vychádzajúc z ust. § 67 ods. 1 písm. c/ Tr. zákona, trestnosť činu zaniká uplynutím premlčacej doby, ktorá je u tohto trestného činu 5 rokov.

Z vyšetrovacieho spisu je zrejmé, že uznesením vyšetrovateľa OR PZ Prešov, úrad justičnej a kriminálnej polície ČVS:ORP-462/30-2004 zo dňa 09.07.2004 bolo v tejto trestnej veci začaté trestné stíhanie za trestný čin podvodu podľa § 221 ods. 1, 3 Tr. zákona, ktorého sa mal dopustiť podozrivý E. P.. Uznesením príslušného vyšetrovateľa zo dňa 31.03.2009 (ČVS:ORP-462/OEK-PO-2004) bolo podľa § 215 ods. 1 písm. d) Tr. poriadku s odkazom na § 9 ods. 1 písm. a) Tr. poriadku trestné stíhanie, ktoré bolo začaté za trestný čin podvodu podľa § 221 ods. 1, 3 Tr. zákona účinného do 31.12.2005 na skutkovom základe tam uvedenom, zastavené, lebo trestné stíhanie bolo z dôvodu premlčania neprípustné.

Na čl. 67 vyšetrovacieho spisu sa nachádza prísyp prokurátora zo dňa 7.4.2009, ktorým oznamuje, že po preskúmaní spisu a vykonaní previerky, vracia spis na ďalšie konanie. Uznesenie o zastavení trestného stíhania zo dňa 31.03.2009 nezrušil, lebo nie je prekážkou ďalšieho konania, treba však v tejto veci ďalej konať. Konštatuje, že vyšetrovateľ nesprávne a zatiaľ predčasne aplikoval ustanovenia o premlčaní trestného stíhania, keďže sa nezaoberal tým, či nie sú dané skutočnosti odôvodňujúce nezapočítanie dôb do premlčacej doby, prinajmenšom ust. § 67 ods. 2 písm. b) Tr. zákona účinného do 31.12.2005, vzhľadom k tomu, že podozrivá osoba sa dlhodobo zdržiava v cudzine na neznámom mieste. Súčasne uložil obratom vydať uznesenie o začatí trestného stíhania a vykonať nariadené úkony.

Vyšetrovateľ následne dňa 18.05.2009 vydal v poradí druhé uznesenie o začatí trestného stíhania (ČVS:ORP-462/OEK-PO-2004) v podstate na rovnakom skutkovom základe a dňa 15.07.2009 vzniesol obvinenie E. P. za trestný čin podvodu podľa § 221 ods. 1, 3 Tr. zákona účinného do 31.12.2005. K vznieseniu obvinenia pre tento skutok došlo teda po cca viac ako 5 rokoch a 7 mesiacoch.

Z chronologického sledu udalostí je potom potrebné ešte uviesť, že dňa 09.09.2004 bolo podľa § 173 ods. 1 písm. f) Tr. poriadku (z.č. 141/1961 Zb.) prerušené trestné stíhanie podozrivého E. P., nakoľko sa nepodarilo zistiť skutočnosti oprávňujúce vykonať trestné stíhanie voči určitej osobe. Dňa 25.04.2008 boli podané žiadosti o vykonanie lustrácií v systéme EZOP, AVÍZO, REGOB, Váženskej služby ČR, Generálneho riaditeľstva ÚZVAJS a preverovaný pobyt podozrivého. Následne až žiadosťou zo dňa 07.05.2008 bolo vyhlásené pátranie po pobyte osoby E. P., pretože podozrivého bolo potrebné vypočítať ako svedka k stíhanej trestnej činnosti. V oznámení Oddelenia hraničnej kontroly PZ, Košice - letisko zo dňa 11.02.2009 (čl. 61) bolo uvedené, že podozrivý E. P. sa dňa 11.02.2009 o 06.30 hod. dostavil k hraničnej kontrole pri odlete linky NE 164 z Košíc do Londýna, o čom bol vyzrozmnený príslušný vyšetrovateľ, ktorý rozhodol zistiť u menovaného miesto pobytu, prípadne telefonický kontakt a prepustiť ho k ďalšej ceste do zahraničia a až dňa 13.03.2009 vydal vyšetrovateľ PZ uznesenie o pokračovaní v trestnom stíhaní, lebo dôvod prerušenia pominul.

V súvislosti s citovanými ustanoveniami Trestného zákona, krajský súd v prvom rade skúmal, či v danom prípade nedošlo k premlčaniu trestného stíhania. Premlčacia doba začala plynúť od novembra 2003 a skončila by pri tomto trestnom čine v novembri 2008.

Sťažnostný súd následne preskúmal v súvislosti s plynutím premlčacej doby aj ust. § 67 ods. 2 písm. a), b), c) Tr. zákona (účinného do 30.11.2003), teda či nastala nejaká skutočnosť, podľa ktorej by sa do premlčacej lehoty nezapočítava doba, po ktorú nebolo možné páchatel'a postaviť pred súd pre zákonnú prekážku (písm. a/), doba, po ktorú sa páchatel' zdržiaval v cudzine (písm. b/), skúšobná doba podmienenečného zastavenia trestného stíhania (písm. c/). Vo vzťahu k ust. § 67 ods. 2 písm. a), c) Tr. zákona krajský súd žiadnu takú okolnosť (prekážku) nezistil.

K nezapočítaniu doby, po ktorú sa páchatel' zdržiaval v cudzine (§ 67 ods. 2 písm. b) Tr. zákona) krajský súd uvádza nasledovné. Zo zabezpečených správ je zrejme, že obvinený odišiel do zahraničia niekedy na jar roku 2004, avšak bez toho, aby akýmkoľvek spôsobom vedel, že v uvedenej trestnej veci vystupuje ako podozrivý, keďže aj v poradí prvé uznesenie o začatí trestného stíhania bolo vydané až dňa 9.7.2004, teda v čase, kedy sa mal už obvinený nachádzať v cudzine. Pri striktnom výklade ust. § 67 ods. 2 písm. b) Tr. zákona účinného do 30.11.2003 by na nezapočítanie doby strávenej v zahraničí stačilo len samotné zdržiavanie sa v cudzine, avšak už v tom čase z ustálenej súdnej praxe vyplýva, že pobyt páchatel'a v cudzine je dôvodom spočívania premlčania trestného stíhania podľa § 67 ods. 2 Tr. zákona len vtedy, ak ide o neoprávnený pobyt (viď rozhodnutie NS SR 7Tz 64/85). V celom spisovom materiáli sa nenachádza žiaden doklad o tom, aby sa obvinený v cudzine zdržiaval neoprávnené, pretože by k tomu určite existovalo rozhodnutie príslušných cudzozemských úradov, resp. orgány činné v trestnom konaní takýto listinný dôkaz doposiaľ nezabezpečili. Súčasne nemožno tolerovať aj nečinnosť orgánov prípravného konania a k tomu prislúchajúci dozor prokurátora, ktorí po tom ako došlo k prerušeniu trestného stíhania dňa 09.09.2004 až do 25.04.2008 prakticky nevykonali žiaden procesný úkon smerujúci k zisteniu pobytu v tom čase podozrivého E. P., prípadne k pokračovaniu v trestnom stíhaní, k čomu došlo až dňa 13.3.2009. Nečinnosť orgánov činných v trestnom konaní v dobe viac ako 3 roky a 7 mesiacov nemožno v žiadnom prípade pričítať na vrub obvineného, ktorý ani nevedel o tom, že je záujmovou, resp. podozrivou osobou v tomto trestnom stíhaní. Takýto postup orgánov činných v trestnom konaní je preto neakceptovateľný a krajský súd má za to, že práve takouto

dlhou nečinnosťou orgány prípravného konania zapríčinili stav, že došlo k premlčaniu trestného stíhania. Nečinnosť v dĺžke skoro 4 rokov je aj v rozpore so zásadou uvedenou v § 2 ods. 7 Tr. poriadku (právo na spravodlivé prejednanie veci v primeranej lehote). Orgány činné v trestnom konaní mali dostatok času aj možností a prostriedkov na zistenie pobytu obvineného v zahraničí, prípadne na vydanie takého procesného úkonu (napr. vznesenie obvinenia), ktorým by došlo k prerušeniu plynutia premlčacej doby. Taktiež nič nebránilo tomu, aby sa už v prípravnom konaní viedlo konanie proti ušlému (ak mali OČTK za to, že obvinený sa svojím pobytom v zahraničí vyhýba trestnému konaniu), kedy by bol tejto osobe ustanovený obhajca, ktorý by už v tom čase mohol účinne hájiť práva obvineného, čím by sa predišlo aj teraz vzniknutej situácii. Prokurátor však vo svojej sťažnosti zodpovednosť za vzniknutú situáciu prenáša na konajúci súd, bez akejkoľvek vysvetľujúcej argumentácie. Ak by mal konať okresný súd v konaní proti ušlému, nie je zrejmé, prečo tak nekonali už orgány prípravného konania, keď podľa vlastného vyjadrenia mali vedomosť o tom, že obvinený sa odmieta vrátiť na Slovensko.

Taktiež Trestný zákon účinný od 1.1.2006, je pre páchatel'a ohľadne plynutia a prerušenia premlčacích dôb prakticky priaznivejší, najmä ustanovenia § 87 ods. 2 písm. b) Tr. zákona, pretože do premlčacej doby sa nezapočítava doba, po ktorú sa páchatel' zdržiaval v cudzine s úmyslom vyhnúť sa trestnému stíhaniu. Nebol pritom zo strany OČTK v čase plynutia premlčacej doby preukázaný žiaden úmysel E. P. vyhýbať sa tomuto trestnému stíhaniu, o ktorom ani nemal vôbec vedomosť. Je pritom zarážajúce a nepochopiteľné, prečo sa s jeho osobou už skôr nejednalo ako s osobou obvinenou, keďže orgány činné v trestnom konaní mali v dostatočnom časovom predstihu postačujúce množstvo dôkazných prostriedkov umožňujúce im vydať takého rozhodnutie, k čomu však došlo až dňa 17.07.2009, a to dokonca bez podstatnej zmeny dovtedy zabezpečených dôkazov (bol vypočutý navyše len jeden svedok B. C., ktorá vo vzťahu k údajnému podvodnému konaniu E. P. voči pošk. N. nemala žiadnu vedomosť).

Krajský súd preto vo vzťahu k tomuto bodu uzatvára, že nevzhladol žiaden dôvod na to, aby sa oprávnený pobyt obvineného v cudzine nezapočítal do plynutia premlčacej doby.

Vo vzťahu k ust. § 67 ods. 3 písm. a) Tr. zákona - premlčanie trestného stíhania sa prerušuje vznesením obvinenia - postačí len poukázať na to, že k vzneseniu obvinenia E. P. došlo až dňa 15.07.2009, teda po viac ako 5 rokoch a 7 mesiacoch, čiže až po uplynutí 5 ročnej premlčacej doby.

Pri preskúmaní § 67 ods. 3 písm. b) Tr. zákona - premlčanie trestného stíhania sa prerušuje, ak páchatel' spáchal v premlčacej dobe trestný čin nový, na ktorý tento zákon ustanovuje trest rovnaký alebo prísnejší, možno vychádzať z odpisu z registra trestov, v ktorom má obvinený 4 záznamy. Prvé dva záznamy sú ešte z roku 1994 (rozhodnutia Okresného súdu Prešov sp. zn. 1T 143/93 zo dňa 4.2.1994 a sp. zn. 1T 20/94 zo dňa 10.11.1994), teda ešte pred spáchaním teraz stíhaného skutku. V poradí tretím záznamom je rozhodnutie súdu AG Zw, Rotthalmünster (Nemecko) zo dňa 8.8.2006 sp. zn. 2Cs 312 Js 9528/09 zo porušenie § 9, § 7 Abs.1, Abs. 2 - opätovné pricestovanie po strate voľnosti pobytu, za čo mu bol uložený trest 120 denných sadziieb pokuty, výška dennej sadzby pokuty :3 Eur. Aj keby mohlo uvedené odsúdenie navodzovať dojem, že došlo k prerušeniu trestného stíhania spáchaním tohto trestného činu, krajský súd poukazuje na ust. § 7b ods. 2 Trestného zákona (z.č. 300/2005 Z.z.) - právoplatné odsúdenie súdom iného členského štátu Európskej únie v trestnom konaní sa na účely trestného konania zohľadní rovnako, ako keby bolo vydané súdom Slovenskej republiky, ak bolo vydané pre čin trestný aj podľa právneho poriadku Slovenskej republiky, a k tomu prislúchajúce ust. § 438e Tr. zákona, na odsúdenie súdom iného členského štátu Európskej únie podľa § 7b ods. 2 sa neprihliada, ak nadobudlo právoplatnosť pred 1. januárom 2013. Je teda celkom zjavné, že na toto rozhodnutie nie je možné prihliadať a teda nespôsobuje prerušenie premlčania trestného stíhania, pričom Trestný zákona účinný do 30.11.2003 takéto ustanovenie (t.j. § 7b ods. 2) ani neobsahovalo a v súlade s § 16 ods. 1 Tr. zákona účinného do 30.11.2003, trestnosť činu sa posudzuje podľa zákona účinného v čase, keď bol čin spáchaný; podľa neskoršieho zákona sa posudzuje len vtedy, ak je to pre páchatel'a priaznivejšie. A napokon posledným rozhodnutím je odsúdenie Leicester and Rutland Magistrates Court (Anglicko) zo dňa 23.09.2019- jazda pod vplyvom alkoholu, čiže až po uplynutí premlčacej doby (táto skončila v novembri roku 2008) a tiež nemožno naňho prihliadať pri skúmaní oprávnenosti prerušenia trestného stíhania.

Súčasne z výkladu ustanovení § 67 ods. 1 aspi://module='ASPI'&link='300/2005%20Z.z.%252387'&ucin-k-dni='30.12.9999' Trestného zákona rezultuje záver, že ústavne konformnému výkladu tohto ustanovenia v zmysle zásady právnej istoty zodpovedá záver, že zánik "trestnosti

činu" neznamená zánik činu ako výsledku aktívneho prejavu vôle človeka vo vonkajšom svete, ale zánik možnosti stíhania páchatel'a - obvineného za spáchanie (trestného) činu. To nutne predpokladá identifikáciu páchatel'a predmetného činu, vo vzťahu ku ktorému plynie hmotnoprávna premlčacia doba podľa § 67 ods. 1 a v prípade uplynutia tejto doby zaniká prípustnosť jeho trestného stíhania, ak nebol obvinený pred jej uplynutím. Taktiež procesné prerušenie trestného stíhania "vo veci" (neznámeho páchatel'a) plynutie tejto doby neprerušuje. V prípade začatia trestného stíhania "vo veci" neznámeho páchatel'a má uznesenie o tomto procesnom úkone charakter umožňujúci zákonným spôsobom zabezpečiť dôkazy zamerané na objasnenie skutku a zistenie jeho páchatel'a. Neovplyvňuje však plynutie premlčacej doby (ktorá začína spáchaním trestného činu) na trestné stíhanie konkrétnej osoby. Takéto ovplyvnenie nastáva až prerušením trestného stíhania po vznesení obvinenia konkrétnej osobe (ktorej zároveň prináležia práva, vrátane práva na výber obhajcu, podávania opravných prostriedkov). Čiže prerušenie trestného stíhania "vo veci" teda neprerušuje plynutie hmotnoprávnej premlčacej doby a takýto následok má až prerušenie trestného stíhania obvineného (prim. k tomu uznesenie NS SR 1Tdo 24/2015).

Zohľadniac uvedené preto krajský súd dospel k záveru, že v predmetnej veci ani rozhodnutia o prerušení trestného stíhania, ktoré sa viedlo len "vo veci", nemalo vplyv na beh premlčacej doby.

Z takto rozvedených dôvodov sťažnostný súd zrušil napadnuté uznesenie u tohto obvineného v celom rozsahu a sám rozhodol o tom, že trestné stíhanie obvineného E. P. pre skutok uvedený v obžalobe prokurátora, je neprípustné z dôvodu premlčania, a teda je rovnako neprípustné, aby bola vec vrátená do prípravného konania z dôvodu porušenia práv obvineného na obhjaobu, pričom už orgány činné v trestnom konaní tak mali rozhodnúť z úradnej povinnosti v priebehu prípravného konania.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti krajský súd dospel k záveru, že na podklade sťažnosti okresného prokurátora, síce podávaného v neprospech obvineného, je potrebné rozhodnúť tak, ako je uvedené vo výroku tohto uznesenia, pretože došlo k neprípustnosti trestného stíhania.

Rozhodnutie bolo prijaté jednomyseľne.
jednomyseľne

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.